

MUDr. o VÁNÍ

Léčba vanutím slova

Hubert Müller, 2010 - 2012

VERŠTĚKY

Brouzdala veš po pleši

Klouzalo to jako prase

Teď se chudák věší

na posledním vlase.

Vidím capkat mravence

po mé nové halence.

Kam kráčí, když je leden?

Předpovědí byl chudák sveden...

Plýtvám zhusta věty
pro myšlenek siluety
Rozum slovům nepřítaká
když je duše slabozraká...

Postavil jsem sněhuláka

Umu a vkusu směs!

Galeristu nepřiláká -

počural ho pes

Na autobus kvačím,
věřím, že mi neujede
Jen zamávat mu stačím
Heč, jdu pěšky, vřede!

Ona chtěla Shakespeara

On měl pivní touhy

Jeden druhého nasírá

Manželství je dlouhý

Chytil jsem psa za ocas
a točil s ním nad hlavou
pak měním ruce - pravou v pas
neb mám ji bolavou

Dřív říkali mu sních
a prý ozdobení zimě skýtá
Dnes - v době plných břich -
zoveme ho kalamita.

Kdysi sněžilo
To se už přežilo
Kdysi sněžení
brázdilo spřežení
Dnes na závěje i na hroudy
nadávaj i s off-roady

Pomáhat zloději? Tak podívej:

To zdravý rozum nesnese.

Pomocnou ruku mu dej

a on si ji odnese...

(Tímhle veršem budu sebe školit

až příště budu chtít jít volit)

Asi budu pěkná dyně
dostala mě Horákyně
prej pojede - ale pěšky
vzala si na to mrcha běžky

Dej zlatou miskou psovi

Lej bláto do kadlubu

Dej radu drzounovi

a rozbije ti hubu

Na vstávání ranní
musíš mít náuru
Prd máš v dlani
a večer vystaví fakturu

Vystrčím palec
ven z peřiny
a zlehka jím pohnu
Chlad! To je mazec...
Zpět do své skuliny
svůj palec ohnu.

Spadl mi klíč do záchodu

Tak odolávám svodu

spláchnout na něj vodu

Kazatel: Co říkáš na svět zvrácený?

Nepřijdeš si ztracený?

Advokát: Jen ať se svět křiví

Mě to dobře živí

Vstal od plného stolu
pohlédnout na svět bolu
Spatřil oknem psance
Hodil mu kus žvance
"Ne abys teď utek
Hlásej můj dobrý skutek!
Potřebuju smáznout hřích
Tak ať to slyší v nebesích!

Medvěd okrad zajíce

a ten ho liskl přes líce

Medvěd se na zadní zvedl

a zajíce ihned snědl

(Poučení: jsi-li zajíc, nikdy nefackuj medvěda)

Ze čtení bulváru

měl jsem sadu oparů

Od té doby jen

cpu bulvár do kamen

Že prý bude stávka a nepojedou vlaky

tak jsem to vážně vzal

a že stávkuju taky!

Jenže vlaky jely

a já byl zkoprnělý

Rozšířit vzdělání pro kupce?

Vysokou školou korupce!

(Je dobré znáti zvyky

co osloví úředníky)

V punči - v tom děsném horku

plavala mucha na kusu korku

Tu muchu viz

zahřej se a zhmyz

Ve větru stál pes

jen chvíli

Vzdoroval trčel zel

Pak kníkl hles

a odletěl

Přátelé ti chybí?

Máš je ve fejsbůku!

Zakryj chyby

jak pleš pod paruku

(Jen běda když tě větřík ofoukne-

holá pravda s leskem vykoukne)

Jak plné plíny

tíží splíny

lidi líný

Nevrtej se v nose

palcem u nohy

Neslouží nohy bosé

pro riskantní polohy

VÝKALDOVÝ SLOVNÍK

Výraz

Slovo vzniklo ve staroslovanském kmeni Mlčochů a označovalo verbální vyrážku. Mlčochové tak dávali najevo, že užívání výrazů je vlastně vada na kráse mlčení jevů. Vyjadřování bylo pro ně jen vyřazení zvuků, které mělo v jejich očích charakter mokvajících vyrážek. Svůj protest proti výrazům dávali Mlčochové najevo soustavným mlčením, které bylo doprovázeno strnulým pohledem dopředu. Dodnes ale není jasné, kdo výraz "výraz" poprvé v tomto kmeni vyrazil. Má se za to, že tento troufalec byl dost surově potrestán soukmenovci v tzv. rituálu umlčení.

Pytlíkový čaj

Tradice máchání pytlového čaje pochází ze starého Japonska. Má původ v tradici klanu Pyt - ling. Základní pravidla zavedl mistr Šou Rej - a dal vzniknout takzvanému "šourkovému" rituál pití čaje. Původně se skutečně jednalo o pytle a nikoli pytlíky. Jeden pytel vážil přibližně 31,2365 Kg. Čajová miska se držela celými pažemi a kouzlo spočívalo především v umění neopařit se a příšerně se nezmrzačit.

Hovadinky

Původně "hovaděnky" či "hovaděngy" - výraz pochází z Polska - České hranice a označoval tzv. "daň z hovada", kterou odváděli chovatelé dobytka. V současné době se tento pojem zaužíval v jistých kruzích pro daň z příjmu a vlastně pro jakoukoli daň. Někdy se tak hovoří i o bankovních poplatcích.

Reiki

Zkomolenina označení bojového umění - původně "Rey Kyje".
Již z názvu vyplývá, že se jednalo zejména o bojové užití kyje.
Při zásahu kyjem vydávali bojovníci takzvané "jegy".

Tenták

Původně se jednalo o označení politika z první republiky. Toto označení má do značné míry na svědomí Jeremiáš Vyhnal - předseda téměř neznámé strany "Všichni u lizu" (VUL). Byl proslulý svými manifesty, projevy, provoláními a proklamacemi. Při jedné politické debatě se d

ostal do rozepře a přišel - s jednou výjimkou - prakticky o všechny zuby a kus jazyka. Liboval si ve vyhledávání kompromitujících materiálů na své politické konkurenty, kdy s nashromážděnými informacemi předstoupil před protivníka a prohlásil: "Ták, a teď jsem tě doštal!". Což vedlo ke vzniku přezdívky: občané totiž zpravidla, když se objevil, odtušili: "Zas promluví ten Ták!" Označení Tenták se pak načas ujalo jako obecné oslovení předsedy strany.

Na obrázku je dobová fotografie sídla strany VUL. Otvor srdcového tvaru sloužil tiskové mluvčí pro komunikaci s voliči. Tvar otvoru měl symbolisovat srdečný přístup k občanům. Nicméně se nedoporučovalo, aby volič dával tvář příliš blízko otvoru - srdečnost byla velmi cítit.



Mystifikace

Mystifikace je - jinými slovy - ojedinělý výskyt fíkovníků. Původně: místyfikace. Současnou podobu slova má na svědomí etymolog J. Prznil, který se amatérsky věnoval místopisu Jižní Ameriky. Měl za to, že obyvatelé Mysu Tifikaka, na jihozápadním pobřeží Peru, se s oblibou věnují obelhávání všech a všeho, což označil jako "mystifikaci". Byl to kompletní omyl. Čerpal z knihy "Dějiny Mysu Tifikaka", kde se skutečně hovoří o "obelhávání", nicméně se tím míní kulhavé obcházení ženicha nevěstou před samotným obřadem. Prznil byl nedůsledný čtenář a proto jeho snahy vedly k vytvoření výše zmíněného patvaru, který s chorobou vehemencí prosazoval oproti původnímu významu.

Metan

Gregory C. Metan - proslul metáním plynů prostřednictvím svalového tonusu.

Austropop

Encyklopedie správně uvádějí, že se jedná o hudební směr, který vznikl v Rakousku v 60. letech. Již se však nedočtete, že hudba byla původně inspirovaná nalezením kostry australopitéka poblíž Vídně a to ve značně zauzlované poloze. Jak následující výzkumy prokázaly, mělo se jednat o jeden z prvních pokusů o tanec. Tento průkopník rytmických pohybů se však nevratně omotal vlastními končetinami tak nešťastným způsobem, že se následkem toho udusil. Jen pro úplnost dodávám, že druhá polovina slova ("opop") nemá poukazovat snad na populární hudbu, ale zdvojeně zdůrazňuje skutečnost, že tento styl tance australopitéka je doménou primátu a to zejména opů.

Faleš

Staročeský obrat pro šovinistický argument. Původně falež, či "falická lež"

Vaginálie

Filosofické prameny feministického hnutí

Terorista

Majitel terária

Padouch

Nemotorný invalida, který často padá (též padák)

Mravy

Dobře organizované útočné jednotky lesních mravenců

Nakladatel

Pomocník řidiče nákladního vozidla

Analýza

Odborné pojmenování netradiční formy milostného aktu

Stanovisko

Camp, stanový tábor

Aktuality

Zkomolené označení šneka, který byl exekučně vystěhován z ulity (původně akt u ulity)

Alibista

Viz "funkcionář"

Poslanec

Ten koho někam poslali a on je pak poslal někam

Funkcionář

Viz "alibista"

Senátor

Původně prý snad vzniklo z nějakého pokynu, který zněl "sernáto". Dřívější domněnka byla, že obrat je italského původu, nicméně italská obec etymologů má za to, že "sernáto" je čistě českého původu. Bádání pokračuje dál.

Hlen

Radostné zvolání při objevení písmena "N". Důvody významového posunu se doposud nepodařilo zjistit.

Pes

Velmi chlupatý člověk, který se (většinou) pohybuje po všech čtyřech.

(Výklad vychází z tezí profesora Hundenfutra, dle kterého se člověk i pes zabývají čtyřmi základními činnostmi: žraní, kopulace, sebeobrana a spaní. Na námitku, že člověk je nadán schopností hloubat a filosofovat, odpověděl, že člověk hloubá beztak jen o žrádle a sexu. Fundovaněji se pokoušel oponovat MVDr. Anastáz Ohon, který tvrdil, že člověk na rozdíl od psa chlastá a fetuje, což svědčí o jeho schopnosti hledat podoby reality ve vyšších dimenzích. Prof. Hundenfutr však namítl, že alkoholismus a jiné formy intoxikace se u psů projevují tím, že si hrají s míčkem nebo zalezou do boudy - jako projev úniku před utrpením, což lze nahlížet jako druh sebeobrány (únik do hry či do úkrytu). Nejkonstruktivnější opozici snad vede Jindřich Oplzl z Vejvar, který tvrdí, že člověk je v podstatě jen komplikovanější pes - což by vedlo vlastně k úplné eliminaci pojmu "člověk").

Stát

Instituce, která vás vždy bude hodně stát. Jeho spravá byvá svěřena tzv. "Stádosprávě".

Zastupitelstvo

Ve vsi Stupitkov na Plytkovsku žil v polovině 18. století statkář a úspěšný

chovatel dobytka Josef Kydal, který ve svém zralém věku proslul jako průkopník

samosprávy. V počátcích však jeho snahy nenarazily na příliš velké pochopení a býval dokonce hanlivě oslovován jako "pytel", nebo "tupec". Pravidelně vystupoval na návsi a nahlas hovořil o problémech vesnice. Obyvatelé to vítali slovy " Tak co zas tu Pytel stvoří dnes...", či "Zas tupý tele žvaní!". Někteří odborníci z oblasti místopisectví uvádějí souvislosti s názvem obce, kdy ZA obec měl mluvit tzv. "STUPITEL".

Termofor

Označení vtipu na téma homosexuality (termo-fór). Někdy zaměňováno za "termofon", což je ovšem označení tzv. "horké linky". Pro úplnost uvádím, že pojem "termofon" vznikl v Micmanicích na Znojemsku, kde označoval cyklistu Heřmana Říhala, který na svém kole "Ukrajina" pravidelně informoval obyvatele obce, že do místního hostince dovezli pivo. Výraz termofon pak převzal Bílý dům ve Washingtonu pro komunikaci s tehdejšími Sovětským svazem.

Šálek

Samec od šály

Zpravodajské služby

Kelišová

Mazanec

Velmi rafinovaný člověk.

Freska

Samičí mládě od frézy (dříve fresa).

Participace

Být součástí skupiny hornických učňů (užíváno téměř výhradně na Ostravsku).

Cipísek

samčí mládě hornického učně (rovněž Ostrava)

Divan

Milenec divy

Traktor

To co zbyde z potravy poté, co projde trávícím traktem.

Kastrát

Pracovník katasatrálního úřadu

Omyl

Omyl je člověk, který vlastní příliš mnoho telefonních čísel a dovoláme se mu zpravidla, kdy se nám to nejméně hodí.

Kamaše

Původně se jednalo o "Kámašle". Pojem se poprvé objevil v novelizovaném znění Kámasútry a označoval kšandy užívané při pohlavním aktu. V evropském prostředí byly pak méně nápaditě užívány pro uchycení přiléhavého jemného pleteného prádla s volnou gumičkou u pasu a výraz byl zkomolen do současné podoby. Nicméně obrat "kámašle" stále ještě můžeme slyšet v Holoprtch u Stolicy. Prof. Sigmund Floyd má však za to, že se tímto slovem místní obyvatelé dotazují "kam jdeš?".

Beruška

Kapesní zloděj. Těž výběrčí daní. (Ten, který bere).

Křeček

Člověk trpící křečemi

Datel

Původní označení modemu - přenos DAT TELEfonní linkou

Televize

Telecí rozhledna.

Automobil

Pojízdný telefon

Kout

Místo, kde lze kout.

Krize

Sklizeň plodů realizace invence samozvaných géniů.

Biorytmus

Taneční přestávka v hodině biologie.

Urna

Popelník života.

Tanga

Invazivní ukrývání textilu do lidského organismu.

Hrdlička

Individuum praktikující zločiny hrdelní.

Lampa

Kříženec lamy a papouška

Židle

Židovská levicově orientovaná politická strana. Nikdy nezaznamenala většího rozmachu.

Student

Studený zubař.

Sešit

Starcův exkrement (zkratka původně názvu z angličtiny - senior shit).

Vyhledávač

Zkomolenina označení správce nářadovny v JZD. Původně "vidle dávač".

Papuče

Obecné označení oblíbených jídel Che Guevary.

PRD

Zkratka jednotky Pachově Razantní Detonace

Kydance

Tanec kydačů hnoje při oslavě konce pracovní doby. Též KYD-DANCE.

Květy

Věty začínající na písmeno "K".

Sklep

Diskuzní fórum pořádané klepnami. (V hudebních kruzích též synchronizované klepání čímkoli o cokoli).

Prase

Obecně zkratka pro pravidelná setkání. Též majitel domácnosti nevybavené pramyčkou (viz níže).

Pramička

Zkomolený název neolitické kádě na mytí pranádobí. Původně pramyčka.

Zvolení

Transplantace hovězí mentality do lidského organismu demokratickou cestou.

Svědění

Zprávy ze zahraničí (čili světové dění).

Kadění

Černá kronika (vzniklo zkrácením slovního spojení "katastrofické dění").

Pruzení

Zkrácený obrat pro zenový stav prázdnoty - čili průběh zení. Dlouhodobým praktikováním (pru)zení dojde k dosažení dokonalosti ve stavu zmizení. S touto zenbudhistickou praktikou byl zřejmě seznámen i kmotr Mrázek, neboť prohlásil, že "kdo prudil, ten zmizel." Nakonec dosáhl dokonalosti sám

ABY ŘEČ NESÁLA

Křeče z deště

Po zimě první zmoknutí. Oděn jen v obleku s kufříkem v ruce se zastavím mezi veřejemi a zjišťuji, že mi nezbývá než se odhodlat zmoknout. Studená voda klepe na pleš a podrážky, o jejichž bezděravosti nejsem zatím zcela přesvědčen, brázdí louže a chodníkové potůčky s krátkou životností. Je mi nad slunce jasné, že promoknutí se nevyhnu a přesto se krčím a mám sevřené svalstvo, jako bych se chtěl schoulit sám do sebe ve snaze zmoknout méně. Zmohl jsem stejně. Jen si říkám proč ta křeč? Když není kam se skrýt, nezbývá než se narovnat, odevzdat se a vychutnat si to...

K bezedné inspiraci

Kdo chce zapalovat musí hořet... Když nenacházíš sílu v sobě, dívej se okolo. Když ani tam nic nevidno, tak se zakousni do toho, co děláš a nepolevuj, dokud se síla nedostaví. A dostaví se vždy, pokud vytrváš a věříš. Lehko se to řekne. A nejlépe se to říká těm, kteří zrovna ustáli krizi a jsou naplnění energií ze svého vítězství. A při poslechu takových slov křiví se nezřídka rty těm, kteří se zrovna topí v moři malověrnosti. Ty zkřivené rty, to je zpravidla závist - jakési zbytky energie, které dovedou být dost silné aby ničily, ale ne dost silné, aby tvořily. Ale tyto zbytky sil se znásobí, když je všechny použijeme na to, abychom je obrátili do sebe a nikoli proti okolí. Zmíněná změna směru toku naší energie je jedním z nejsilnějších momentů v životě člověka, neboť tento kapitán u kormidla svých sil začíná měnit sebe a nachází sílu dělat nemožné.

Loupežník

Motto: Zkušená myš ví, že v čistém domě se sýr váli jen v pastech.

Jednou jsem mluvil s věřícím mužem, který byl ve velmi tíživé finanční situaci. Neměl na nájem a hrozilo, že ho i s jeho starou maminkou vyhodí z bytu. Tak se pomodlil a šel loupit. Poprvé se mu to povedlo, ale finanční situace se příliš nelepšila. Tak se pomodlil: "Bože ještě jednou, prosím..." A šel znovu. Dlouho chodil po nočních městě, váhal a dodával si odvahy. Nakonec svůj záměr uskutečnil. Vzápětí byl ale dopaden a uvězněn.

Zoufalá situace vede k zoufalým činům. Ale musí k nim vést? Popravdě řečeno: potkal jsem lidi, kteří na tom byli hůře a přesto se neuchýlili ke zločinu. Ale kdo může soudit? Jak říká jedno přísloví: nikdo necítí váhu břemene, které nenese.

Zoufalá situace vede k zoufalým činům... V jednom momentě nastanou okolnosti, kdy nám jakýkoli skutek přijde ospravedlnitelný. Nebo ho spíš jako ospravedlnitelný chceme vidět. Člověk vidí, co vidět chce. Jeden ve své situaci spatří důvod ke zločinu, jiný podnět k revizi vlastního života a s vypětím všech sil hledá co ve svém životě zlepšit, aby se z takové situace dostal. A někdo v tom spatří výzvu k tomu, aby se odevzdal do vůle Boží. Skutečná víra spočívá v přesvědčení, že Bůh pomáhá těm co si pomáhají sami, v přesvědčení, že já

budu žít svůj život jak nejlépe umím a Bůh mě na holičkách nenechá. Každá zoufalá situace je výzvou a zároveň zkouškou: teď máš možnost se sám o sobě dozvědět pravdu - co v tobě je. A je také výzvou k odhodlání najít v sobě víc. Bohužel někdo v sobě najde jen zločince. Řešení se vždy nabízí a vždy je možnost volby. A prakticky nikdy se nabízené možnosti nejeví ideálně. Řešení je většinou skryto. Neskrývá ho před námi Bůh, ani nikdo jiný, ale my sami: skrýváme ho v podvědomí, protože po nás vyžaduje odvahu a odhodlání. Zkoušky přichází, protože jsme dostali další možnost odhalit to, co je skryté.

Že jít loupit vyžaduje taky odvahu a odhodlání? Jistě, ale evidentně je to pohodlnější řešení, než svému problému čelit poctivě, trpělivě a prací. Kdyby Bůh chtěl, aby dotyčnému muži padly peníze do klína, tak by mu je tam jednoduše hodil a nenechal ho tak olupovat jiné. Ale tohle se nestalo. Nevzal mu jen možnost volby - zvolit krátkou, jednoduchou a (podezřele) pohodlnou cestu. Napopak tuto možnost volby umožnil. Zaranžoval právě takovou situaci. Bůh nám nebere možnost volit zlo, protože nám tímto zachovává svobodu. V tom svoboda spočívá a máme ji, protože ji po Něm chceme. Svoboda je ale možná jen ruku v ruce s odpovědností a kde je odpovědnost, tam jsou i následky.

Teď na to vše jen nezapomínat...

Junior

Co může být krásnějšího než víkendové ráno! Snad jen víkendové ráno které můžete strávit se svým malým synáčkem.

Ležím si v posteli a zdá se mi o tom malém tvorečkovi, který spí kousek vedle, ve své postýlce. Zdá se mi jak žvatlá to svoje tatata, jajajaj, babababa... Pomalu žvatlání přechází v nespokojené hučení až řev. Začínám chápat, že nesním. Otevřu oči: mrňous už balancuje v nestabilním stojí ve své postýlce a upřeně na mě zírání. Zjistil, že vzbudil moji pozornost, tak se uculí. Mrknu na hodinky. Je už pět hodin ráno.... Moje drahá polovička se taky probudí. Něžně položí našeho potomka do vodorovna se slovy: "Hají!". A rodiče zaujmou stejnou polohu. Potomek se však jen těžko srovnává s tímto projevem autority. Ve chvíli, kdy už začínám trochu zabírat se mi do snu počne vkrádat funění a vzdychání: junior se pracně staví na nožičky. Zahájí neartikulované projevy nespokojenosti: "E!". Rodiče nereagují. "E!E!", "Zas nic. "E!, EE! EEEEEEE!" Režignuji. Nechám svoji milovanou ženu spát - přes týden si této služby užije dosyta. Přistoupím k mrňousovi - tomu se rozzáří obličej. Obléknu si brýle - náhradní, speciální, určené na demolování. Junior je zbožňuje. Vezmu dítě do náruče. Jeho líbezný výraz se přemění ve tvář vášnivého útočníka a zafuní jako zuřivý býk. Zaostří na brýle a bleskurychle je s naprostou koncentrací serve z mé hlavy. Divoce s nimi mává a pak jimi řízne o zem. Zachmuřeně pohlédne na můj obličej, který se nyní zdá být poněkud holý.

V očích mu zasvítí nápad: "Servu mu obličej, určitě se dá taky sundat!" A pustí se do díla. Tahá za škraně, spánky, zarývá své ostré nechtíky do kůže, do nosních dírek, tahá za rty, popřípadě zkusí pořádně drápnout do dásně. Chvíli trpělivě snáším tuto roztomilou hru batolátka. S mou první prolitou krví však juniora k jeho nevoli něžně od sebe odtáhnou, položím ho do jeho "plaziště" a zasypu hračkami. Stojím tam pak jak opařený a cítím jak se mi obličej pomalu rovná do původní podoby. Zvednu pokřivené brýle. Odcházím do křesla - zfackovaný a podrápaný, ale aspoň s dobrým pocitem, že mám ještě rezervní brejle, když už ne obličej...

Dítě je požehnání. Umožňuje nám prožít mnohem delší den, neztrácet čas bohapustým válením se v posteli a od kuropění pracovat na povznesení ducha našeho potomka. Současně je to posilovna paží, trpělivosti, odolnosti proti bolesti, duchapřítomnosti a pozornosti. Člověk pozná vlastní meze a má ideální možnost je posunout o notný kus dál...

Sichr je sichr

Jdu ven. A na to je potřeba se řádně připravit. Je zhruba 28°C, takže jdu v kraťasech. Ale do baťoHU si pro jistotu беру kabát a dlouhé kalhoty. A jedny s podšívkou. Rovněž přibaluji slzný plyn, dva nože různých velikostí - kvůli riziku přepadení. To se ví - také jedno plato Ibalginu - nenechám se zaskočit bolestí hlavy nebo čehokoli jiného. Může pršet - takže deštník, pláštěnka a gumáky. Za opasek zavěšuji jednu hůl - kdybych z nějakého důvodu začal kulhat. Samozřejmě dvoje hodinky, trocha jídla a pití, kreditka, hotovost, nahradní spodky a jiné samozřejmosti.

"Ale miláčku," praví má drahá polovička, " vždyť jdeš jen naproti do samoobsluhy pro rohlíky."

"No a?" odvětim. " Co je špatného na tom, když je člověk opatrný?"

Co pořád všichni mají? Opatrnost je správná. Sichr je sichr, jistota je jistota! Člověk se musí připravit na všechno, ale nemůže-li na všechno, tak skoro na všechno a nemůže-li skoro na všechno, tak na co jen může. Jsem ve střehu a připraven! Voják si bere zbraň, kosmonaut skafandr, právník zákony... Já si беру všechno. Nebo aspoň co unesu. Jsem nepřekonatelný v předvídavosti!

Odvádí mě na psychiatrii. To jsem nečekal.

Co je, sakra, špatně?

Něco jsem zanedbal?

Nemohl jsem si vzít nic. Ani pistoli. Prevíti.

Z cely léčebny hledím na pěkně upravenou zahradu a pozoruji duševně choré. Mám jen sám sebe. A pyžamo. Možná mám jen to pyžamo - jsem přece blázen.

Pořád přemýšlím, kde byla chyba...

Nemám ani sám sebe. Ale měl jsem to někdy? Koneckonců jsem patřil strachu.

Je potřeba se hledat a najít.

Hleďme - už mám víc než jen pyžamo.

Zírám z okna své cely na duševně choré. Zdá se, že o sobě neví. Ale to ani ti venku.

Už vím co hledat.

Upokojen touto myšlenkou nabývám jistoty. Ohnul jsem se pod postel, vylovil kousek chleba a jablko (které jsem schraňoval pro případ náhlého hladomoru) a vyhodil to.

Nevím, jestli mě ti blázni někdy pustí. Ale co už - všechno mám s sebou...

KANEC